

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9322 af 25/06/2009 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0818

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2009-6-0818

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0818

Resumé

Klagerne – to personer – klagede over en artikelserie i Jyllands-Posten omhandlende ændringer på et dige.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information, og at det – så langt det er muligt – bør kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, jf. pkt. A.1. Endvidere skal overskrifter og mellemrubrikker have dækning i den pågældende artikel, jf. punkt A.6.

På baggrund af Kystdirektoratets brev af 17. marts 2009 lægges det til grund, at gravearbejdet på diget har karakter af lovlig *vedligeholdelse*.

Pressenævnet finder, at Jyllands-Posten på et tidspunkt, hvor der endnu ikke var vished om gravearbejdets lovlighed, savnede dokumentation for påstandene om, at diget var "raseret" og "ødelagt", og at der var tale om en "ulovlig nedrivning" af diget. Da endvidere overskrifterne "Ulovlig nedrivning af dige i Risskov" og "Kystdirektoratet går ind i sag om ødelagt dige" ikke har dækning i artiklerne, *udtaler nævnet sin kritik* af Jyllands-Posten.

Efter det oplyste er ejendommene [K1's adresse] og [K2's adresse] de eneste ejendomme, hvis havudsigt er afhængig af digets højde. Artikelserien antyder, at det er ejerne af disse ejendomme, der står bag de foretagne ændringer. Nævnet finder, at oplysningerne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for ejerne af ejendommene, og at avisen derfor skulle forelægge oplysningerne for disse ejere inden offentliggørelsen. Avisen forelagde oplysningerne for [A], der bor på ejendommen [K2's adresse], og forsøgte at kontakte ejerne af [K1's adresse]. Nævnet finder på den baggrund – og da hverken ejendommen [K1's adresse] eller dens ejer nævnes i artikelserien – ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Jyllands-Posten for ikke at have forelagt oplysningerne for klagerne inden offentliggørelsen.

Nævnet finder, at Jyllands-Posten heller ikke i øvrigt – bortset fra det omtalte kritisable forhold – har tilsidesat god presseskik.

I medfør af medieansvarsloven § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Jyllands-Posten at offentliggøre et kendelsesresumé.

[K1] og [K2] har klaget til Pressenævnet over en artikelserie i Jyllands-Posten den 10.-13. marts 2009, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Jyllands-Posten bragte i JP Århus-sektionen en artikelserie, der beskrev forandringer på et dige på fællesarealet (matr. nr. [X]) ud for klagerens ejendomme beliggende [K2's adresse] og [K1's adresse] i Risskov. Diget omtales i artiklerne som 'raseret' og 'ødelagt', og forandringerne anføres som 'ulovlig nedrivning'.

Den 10. marts 2009 bragte avisen en artikel under overskriften "Ulovlig nedrivning af dige i Risskov" og underoverskriften "I tilfælde af oversvømmelse risikerer de pågældende, som har ødelagt diget, at blive gjort erstatningsansvarlige". Af artiklen fremgår bl.a. følgende:

”For anden gang inden for et års tid har en eller flere personer i strid med loven forgrebet sig på det beskyttende dige på vandsiden i Risskov. Hele den øverste del af diget ud for ejendommen på [K2’s adresse] er med en entreprenørmaskine fjernet og skubbet ud på stranden, hvor sandet og marehalm fra diget nu ligger i bunker spredt ud over det hele. Bortset fra at diget har et beskyttelsesformål, er det ulovligt at foretage alle typer ændringer af terrænet inden for strandbeskyttelseslinjen, fastslår biolog Lisbeth Drasbech Hansen fra Miljøcenter Århus under Miljøministeriet. Hun har fået flere anmeldelser af sagen, som hun vil undersøge meget hurtigt.

...

Formanden for digelaugene [Ole Blegvad] ved ikke, hvem der har gravet i diget. »Men vores udgangspunkt er, at det skal sikres i samme omfang, som det var tidligere,« siger Ole Blegvad.

[A], der bor i huset på [K2’s adresse], siger, at hun ikke ved, hvem der har ødelagt diget. ”JP Århus bragte den 11. marts 2009 lederartiklen ”*Kystafsikring*”, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

”Ved Risskov er kysten sikret med diger, der skal hindre oversvømmelse og vandskader på stedets huse. Men det er åbenbart ikke alle, der bryder sig om de skærmende diger. Fra tid til anden bliver de sine steder ødelagt, senest er det sket ud for en ejendom på [K2’s adresse].

Ud for denne parcel er den øverste del af diget, sand og marehalm, simpelthen fjernet og ligger nu spredt på stranden, hvor det ikke yder nogen beskyttelse mod en østenstorm, der vil presse vandmasserne ind mod kysten.

Fjernelsen af diget forekommer ikke at være et uheld og skyldes næppe heller, at børn har leget lidt for meget med skovl og spand. Sand og marehalm er ganske enkelt fjernet med en entreprenørmaskine. Til alt uheld har ingen personer, heller ikke de nærmeste beboere, set, hvem der har ødelagt diget, og heller ikke hvornår det er sket. Det kan selvfølgelig undre, men det må undre endnu mere, at ødelæggelserne overhovedet har fundet sted. Er de forårsaget af tankeløshed, ond vilje eller simpel dumhed? Eller er det udtryk for den nærmest ultimative egoisme? Det sidste har man set tidligere, når grundejere har fjernet dele af diget for at få bedre havudsigt. Der er også et tilfælde, hvor lokale beboere fjernede træer ud mod vandet, oven i købet ikke deres egne, men kommunale træer, for at få bedre udsigt.”

Samme dag bragte JP Århus en artikel under overskriften ”*Kystdirektoratet går ind i sag om ødelagt dige*” og underoverskriften ”*Ulovligt at pille ved kystbeskyttelse uden tilladelse, siger Kystdirektoratet*”. Af artiklen fremgår bl.a. følgende:

”Endnu en myndighed er på vej ind i sagen om et ødelagt dige i Risskov.

Da der ikke er givet tilladelse til at nedbryde diget ved [K2’s adresse], vil Kystdirektoratet, som håndhæver kystbeskyttelsesloven, sandsynligvis meget hurtigt bede lodsejeren eller lodsejerne i området om en forklaring på, hvad der er sket.

Dermed er der mulighed for, at det beskyttende kystdige forholdsvis hurtigt kan blive reetableret.”

Herudover bragte avisen den 12. marts 2009 artiklen ”*V kræver handling i digesag*”. I denne artikel udtalte et byrådsmedlem fra Venstre sig vedrørende mulighederne for reetablering af diget.

Den 13. marts 2009 bragte avisen en artikel under overskriften ”*Kommune magtesløs i sag om raseret dige*” og underoverskriften ”*Århus Kommune har ingen myndighed til at gå ind i sagen om det raserede dige Risskov*”. Af artiklen fremgik bl.a. følgende:

”Men det er der ikke mulighed for, fremgår det af notatet. Kystsikringen i Risskov på det pågældende stykke er opført som et privat anlæg på en privat grund, og »Århus Kommune har ingen rettigheder eller forpligtelser i private anlæg,« står der i notatet. *Ulovligt* Det rækker ikke ved, at ødelæggelsen af diget er ulovligt, fordi det både er en overtrædelse af naturbeskyttelsesloven og kystbeskyttelsesloven, men Århus Kommune er bare ikke myndighed på området. Det er Miljøcenter Århus under Miljøstyrelsen og Kystdirektoratet, og begge myndigheder har allerede engageret sig i sagen.”

Kystdirektoratet fremsendte ved brev af 17. marts 2009 følgende udtalelse til [K2]:

”Udtalelse om det udførte arbejde ved diget

Kystdirektoratet har i et brev af 16. marts 2009 anmodet Dem om at fremsende billeder fra matr. nr. [X]s, Vejlby, Risskov, til brug for en vurdering af, om det udførte arbejde kan betragtes som lovlig løbende vedligeholdelse af et eksisterende dige.

Billederne er modtaget i Kystdirektoratet 16. marts 2009, og på baggrund af disse vurderes det, at der ikke er sket gennemgravning af diget. Af disse billeder fremgår desuden en skrænt på bagkanten af diget, og det findes derfor godtgjort, at det udførte arbejde har bestået i flytning af tilføjet sand.

Da diget efter billederne i øvrigt fremstår med bevoksning, finder Kystdirektoratet derfor, at den pågældende digestrækning ikke oprindeligt har været sanddækket. Af denne grund finder Kystdirektoratet på det foreliggende grundlag, at det udførte arbejde med flytning af tilføjet sand har karakter af lovlig løbende vedligeholdelse af diget.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [K1] og [K2]s synspunkter

[K1] og [K2] har anført, at de er ejere af henholdsvis [K1's adresse] og [K2's adresse].

Hvert år flyder der en mængde sand ind over diget. Det er denne mængde sand, [K2] har flyttet. Som det fremgår af Kystdirektoratets brev af 17. marts 2009, er diget ikke blevet beskadiget, og flytningen af tilføjet sand er vedligeholdelse. Et læserbrev (fra tredjemand) af 11. marts 2009 gjorde avisen opmærksom på, at diget ikke var blevet ødelagt. Læserbrevet blev ikke bragt, men avisen var således efter denne dato klar over, at diget ikke var ødelagt. I de efterfølgende artikler blev diget beskrevet som ”raseret”.

Klagerne har anført, at artikelserien og navnlig overskrifterne ”Ulovlig nedrivning af dige i Risskov” og ”Kystdirektoratet går ind i sag om ødelagt dige” giver indtryk af, at det omtalte dige er blevet ødelagt (med overlæg), og at de skyldige herfor skal findes blandt ejerne af ejendomme ned til diget. Særligt lederartiklen giver indtryk heraf. Klagerne ejendomme er de eneste med udsigtsnytte af forandringerne på diget.

Klagerne har videre anført, at overskriften ”V kræver handling i digesag” er faktisk forkert. Venstre som parti rejste ikke en officiel sag, men en venstrepolitiker udtalte sig i avisen.

Klagerne har herudover anført, at avisen ikke har forsøgt at kontakte klagerne, selvom [K2]s telefonnummer og firmadresse fremgik af de sagsakter fra Miljøcenter Århus, som avisen havde fået aktindsigt i.

2.2 Jyllands-Postens synspunkter

Avisen har anført, at avisens dækning af sagen begyndte med en henvendelse fra en læser. Herefter dækkede avisen sagen i fuld overensstemmelse med sædvanlig journalistisk praksis; ved at indhente dokumentation og kommentarer fra relevante personer og myndigheder.

Avisen rettede henvendelse til beboerne på henholdsvis [K2's adresse] og [K1's adresse]. Avisen spurgte [A] – der bor og er opført som ejer af ejendommen på [K2's adresse], og altså bor på samme adresse som klageren [K1] – om hun vidste, hvem der havde foretaget indgrebet på diget. [A] svarede, at det ikke var beboerne på [K2's adresse]. Hun havde ingen anelse om, hvem der havde stået for gravearbejdet. Avisen har flere gange forsøgt at komme i telefonisk kontakt med beboerne på [K1's adresse], men uden held.

Ingen af de to klager har på noget tidspunkt givet sig til kende over for avisen med bemærkninger eller korrektioner til artiklerne. [K2] har altså heller ikke oplyst, at det er ham, der er ansvarlig for terræændringen. Det erfarede avisen senere i forløbet, da man fik aktindsigt hos Miljøcenter Århus, og det viste sig, at [K2] selv havde henvendt sig til centeret. Havde klagerne henvendt sig til avisen, ville deres synspunkter være blevet gengivet.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Jan Kristensen, Lene Sarup og Otto Juhl Nielsen.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information, og at det – så langt det er muligt – bør kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, jf. pkt. A.1. Endvidere skal overskrifter og mellemrubrikker have dækning i den pågældende artikel, jf. punkt A.6.

På baggrund af Kystdirektoratets brev af 17. marts 2009 lægges det til grund, at gravearbejdet på diget har karakter af lovlig *vedligeholdelse*.

Pressenævnet finder, at Jyllands-Posten på et tidspunkt, hvor der endnu ikke var vished om gravearbejdets lovlighed, savnede dokumentation for påstandene om, at diget var ”raseret” og ”ødelagt”, og at der var tale om en ”ulovlig nedrivning” af diget. Da endvidere overskrifterne ”Ulovlig nedrivning af dige i Risskov” og ”Kystdirektoratet går ind i sag om ødelagt dige” ikke har dækning i artiklerne, *udtaler nævnet sin kritik* af Jyllands-Posten.

Efter det oplyste er ejendommene [K1’s adresse] og [K2’s adresse] de eneste ejendomme, hvis havudsigt er afhængig af digets højde. Artikelserien antyder, at det er ejerne af disse ejendomme, der står bag de foretagne ændringer. Nævnet finder, at oplysningerne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for ejerne af ejendommene, og at avisen derfor skulle forelægge oplysningerne for disse ejere inden offentliggørelsen. Avisen forelagde oplysningerne for [A], der bor på ejendommen [K2’s adresse], og forsøgte at kontakte ejerne af [K1’s adresse]. Nævnet finder på den baggrund – og da hverken ejendommen [K1’s adresse] eller dens ejer nævnes i artikelserien – ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Jyllands-Posten for ikke at have forelagt oplysningerne for klagerne inden offentliggørelsen.

Nævnet finder, at Jyllands-Posten heller ikke i øvrigt – bortset fra det omtalte kritisable forhold – har tilsidesat god presseskik.

I medfør af medieansvarsloven § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Jyllands-Posten at offentliggøre følgende:

”Kritik fra Pressenævnet

Jyllands-Posten bragte i JP Århus-sektionen i marts en artikelserie, der beskrev gravearbejdet på et dige ud for ejendommene [K2’s adresse] og [K1’s adresse] i Risskov. Diget blev i to overskrifter blandt andet beskrevet som ”raseret”, ”ødelagt” og ulovligt nedrevet. Kystdirektoratet konstaterede efter artiklernes offentliggørelse, at arbejdet, der var udført af en af beboerne på [K2’s adresse], var lovlig vedligeholdelse.

Beboere på [K2’s adresse] og [K1’s adresse] har klaget til Pressenævnet.

Pressenævnet har fundet, at Jyllands-Posten savnede dokumentation for påstandene om, at diget var ”raseret” og ”ødelagt”, og at der var tale om en ulovlig nedrivning af diget. Nævnet har også fundet, at overskrifterne ”Ulovlig nedrivning af dige i Risskov” og ”Kystdirektoratet går ind i sag om ødelagt dige” ikke havde dækning i artiklerne.

Nævnet har på den baggrund fundet, at Jyllands-Posten har tilsidesat god presseskik og har udtalt sin kritik af Jyllands-Posten.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk.”

Afgjort den 25. juni 2009